

vörðu hentar. Annars var tað hugnaligt við teim mongu pingvinunum. Vit gjørdust heilt væl. Eg var ikki á veiðuferðum. Nóg-mikið av provianti var umborð. Eisini gjørdi eg nakrar vísundaligar kann-ingar fyri vísundafólk heima í Brasília. Eg eri ikki vísundamaður, men passaði bert tólini, sigur Amir.

—Veðurlagið á suður-pólsleiðini er ójavnt. Tað kann verða blikalogn og stilli og so knappliga herjar stormurin við kulda og kavaroki. Eg minnst tá eg helt leiðina frá Suður-pólinum, tá kom eg í ódnarveður og eg fekk ikki seglini niður, at var fryst. Eg hevði vindin undan og báturin gekk við rúkandi ferð norðureftir

heilt til eg kom í ísfrían sjógv, sigur Amir.

Amir sigur, at tað ikki so kalt hann helt til um veturin. Hitin lá fyri tað mesta millum minus 15-20 stig, tó onkuntíð var kaldari. Báturin er serliga bygður til polarvetur, so gott var at vera umborð.

Til Cape Town

Tá Amir fór frá Ant-

Ovara myndin: Amir situr her við einum eintaki av bókini, sum hann skrivaði aftaná at hann hevði róað um Atlantshavið. Niðara myndin: Úr hesum rúminum hevur Amir tamarhald á øllum seglunum og her kann hann eisini stjóra.

arktis helt hann leiðina til Cape Town. Hann helt ikki tað verða ráðiligt at halda leiðina fram norður gjøgnum Atlantshavið, uttan fyrst fáa bátin uppá sleipstøð til kanningar. Í Capetown varð báturin drigin upp og hann hevði ongan skaða fingið í ísinum. Siglingarleiðin frá Antarktis og til Suðurfrika var 4500 fjórðingar.

12. apríl helt Paratii leiðina úr Suðurfriku og móti Føroyum. Tá Suðurfrika var úr eygsjón sá hann ikki land aftur fyrr enn Føroyar dagaðu í havsbrúnni.

Óttist Trøllhøvda

Tá Amir var komin á føroyska landgrunnin, seti hann kós móti vestur-síðuni á Suðuroynni. Hann var eitt sindur í iva hvørja leið hann skuldi taka, men avgjórði so at sigla norður móti Trøllhøvda og síðan gjøgnum Skopunnarfjørð til Havnar.

—Siglingarteinurin hjá mær úr Cape Town og til Føroyar var um 6000 fjórðingar. Taka vit túrin frá Antarktis, so hevði eg siglt 10.500 fjórðingar og bert vitjað eina havn. Men fyrstu ferð eg veruliga var bangin á hesum langa túri var, tá eg kom útfyri

Órð: Jústinus Eidesgaard
Myndir: Kalmar Lindenskov

Trøllhøvda. Eg kom í ein strong, tað rak uppí ættina og báturin bóltaði óført. Mær dámdi hetta onki. Men tibetur eg slapp burtúr óførinum, sigur Amir.

Bilsin av Føroyum

—Eg hevði næstan einki hoyrt um Føroyar áðrenn eg kom higar. Ein skyldmaður hjá mær hevði vitjað her, og hann rósti landinum. Eg haldi Føroyar er eitt sera vakurt land. Áðrenn eg kom hevði eg hugsað mær, at oyggjarnar vórðu lágar, tí gjørdist eg rættuliga bilsin, tá eg sá reystu fjøllini, sigur Amir.

—Eg eri eisini sera væl móttikin. Fólk eru vinsæl og Føroyar hava ein góðan infrastruktur. Vegasambandið er gott. Skipaflotin er sera væl útgjörður og allastaðir er tekin um vælferð, sigur Amir.

—Eg havi hoyrt um, at Føroyar eru í búskaparligari kreppu í løtuni. Sjálvur eri eg búskaparfrøðingur og eg haldi, at eitt samfelag av og á hevur gott av eini búskaparkreppu. Tá verður lív-reimin spent nøkur hol inn, men er eitt samfelag so væl úthygt, sum tað føroyska, so eru tað góð kort at hava á hondini, tá ein hugsar um framtíðina. Eg dugi ikki at siggja, at føroyska framtíðin er so dýpur, serliga tá ein hugsar um londini úti í heimi. Eitt nú í mínum heimlandi, har er fátækra-dømi, ein veruligur trupuleiki, sigur Amir.

Gentan higar

Í dag kemur gentan hjá Amir til Føroya. Hana hevur hann ikki sæð í nógvar mánaðar. Eisini

kemur ein systur Amir. Hann roknar við at vera eina viku í Føroyum, og so heldur hann einsamallur leiðina fram til Svalbard.

—Eg ætli mær inn í Ny Ålesund og eisini ein túr til Magdalenu-víkina, har skal eg hitta maningina á einum hálendskum seglbáti, sum eg kenni.

—Undan Svalbard verður kós sett móti Íslandi og eg ætli mær at vera nakrar dagar í Reykjavík, áðrenn eg seti leiðina heim til Brasília. Eg ætli ikki inn nakrarstaðir á vegnum, sigur Amir.

Serskultúr

Tú siglir einsamallur í hesum stóra báti. Dámar tær at vera einsamallur?

—Eg eri ikki nakar einari, og mær dámar væl at vera saman við fólk, men tá eg sigli, tá vil eg vera einsamallur. Annars kann eg nevna, at hetta verður seinastu ferð, at eg geri eina so langa ferð einsamallur, sigur Amir.

Róði um Atlantshavið

Tað er ikki bert Ovi, sáli, sum hevur róað einsamallur langar teinar. Amir róði fyri nøkrum árum síðan frá Brasília til Afrika, einsamallur ein einum lífum báti á stóð við bátin hjá Ova. Og hann hevur eisini hoyrt um Ova.

Í novembur vera tað 23 mánaðar síðan Amir fór úr Brasília og tá hann kemur heimaftur fer hann aftur til arbeiðis. Fígging til bátin fekk hann við at skriva eina bók um rógvingar-túrin um Atlantshavið. Hon varð seld í yvir 500.000 eintøkum. Hann er enn ikki heilt greiður yvir, um hann fer at skriva nakað um hesa ferðina.

Fekk troyggju frá Kaj Leo

Amir hevur als ongan áhuga fyri fótbólta. Men tað hava milliónir omaná milliónir í hansara heimlandi. Ein av hansara stavsfelegum er garvillur í fótbólta, og tá hann hoyrði, at Amir skuldi til Føroyar legði hann honum eina við, at fáa eina troyggju, sum hevði samband við landsliðið.

—Eg havið gingið runt í Havnini og roynt at fingið hendur á eini tilfari troyggju, men til fánýtis. Men nú ein dagin bar betri til. Eg var farin á eitt vaskari at vaska klæðir. Inni stóð ein ungur maður og fylti maskinurnar. Í klæðnarúgvuni hjá honum sá eg eina fótbóltstroyggju. Eg skundaði mær at spyrja um eg ikki kundi keypa hana, og royndi at steðga honum, so hann ikki koyrði hana í vaskimaskinuna. Hann játtaði og skrivaði navn á troyggjuna. Troyggjuna átti málmaðurin Kaj Leo, sigur Amir.